

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 312/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 312/02	predmet C-338/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italija) — Telecom Italia SpA protiv Regione Sardegna	2
2019/C 312/03	predmet C-368/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Telecom Italia SpA i dr. protiv Roma Capitale i dr.	3
2019/C 312/04	predmet C-369/19 P: Žalba koju je 8. svibnja 2019. podnio José-Ramón Herrero Torres protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 8. ožujka 2019. u predmetu T-326/18, Herrero Torres protiv EUIPO-a — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)	3

2019/C 312/05	predmet C-377/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Benedetti Pietro e Angelo S.S. i dr. protiv Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	4
2019/C 312/06	predmet C-399/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni protiv BT Italia SpA i dr.	5
2019/C 312/07	predmet C-447/19 P: Žalba koju je 11. lipnja 2019. podnio SA Close, Cegelec protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 9. travnja 2019. u predmetu T-259/15, Close i Cegelec protiv Parlamenta	5
2019/C 312/08	predmet C- 457/19 P: Žalba koju je 14. lipnja 2019. podnio Amador Rodriguez Prieto protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 4. travnja 2019. u predmetu T-61/18, Rodriguez Prieto protiv Komisije	6
2019/C 312/09	predmet C-510/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. srpnja 2019. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) — Openbaar Ministerie, ZU, ZV protiv AZ.	7
2019/C 312/10	predmet C-563/19 P: Žalba koju su 23. srpnja 2019. podnijeli Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 23. svibnja 2019. u predmetu T-222/17: Recylex i dr. protiv Komisije.....	8
2019/C 312/11	predmet C-572/19 P: Žalba koju je 26. srpnja 2019. podnio European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. svibnja 2019. u predmetu T-604/15: Ertico — ITS Europe protiv Komisije	9
Opći sud		
2019/C 312/12	predmet T-40/16: Tužba podnesena 29. srpnja 2019. — MU protiv Parlamenta	11
2019/C 312/13	predmet T-456/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — ITV protiv Komisije	12
2019/C 312/14	predmet T-457/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Synthomer protiv Komisije	13
2019/C 312/15	predmet T-470/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Essentra i drugi protiv Komisije.....	15
2019/C 312/16	predmet T-471/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Eland Oil & Gas protiv Komisije	16
2019/C 312/17	predmet T-473/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Diageo i drugi protiv Komisije.....	18
2019/C 312/18	predmet T-474/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Halma i dr. protiv Komisije.....	19
2019/C 312/19	predmet T-475/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Bunzl i dr. protiv Komisije	21
2019/C 312/20	predmet T-476/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — AstraZeneca i dr. protiv Komisije	22
2019/C 312/21	predmet T-482/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — BT Group i Communications Global Network Services protiv Komisije.....	24

2019/C 312/22	predmet T-483/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Meggitt i Cavehurst protiv Komisije	25
2019/C 312/23	predmet T-484/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Pearson Loan Finance i drugi protiv Komisije	27
2019/C 312/24	predmet T-485/19: Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Babcock International Group i drugi protiv Komisije	28
2019/C 312/25	predmet T-486/19: Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Spectris i Spectris Group protiv Komisije	29
2019/C 312/26	predmet T-490/19: Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Weston Investment i dr. protiv Komisije	31
2019/C 312/27	predmet T-491/19: Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Vodafone Group i dr. protiv Komisije	32
2019/C 312/28	predmet T-492/19: Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — GlaxoSmithKline Finance i Setfirst protiv Komisije	33
2019/C 312/29	predmet T-493/19: Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — International Personal Finance Investments protiv Komisije	35
2019/C 312/30	predmet T-498/19: Tužba podnesena 9. srpnja 2019. — Banco Cooperativo Español protiv SRB-a	37
2019/C 312/31	predmet T-501/19: Tužba podnesena 12. srpnja 2019. — Corneli protiv ESB-a	38
2019/C 312/32	predmet T-502/19: Tužba podnesena 12. srpnja 2019. — Corneli protiv ESB-a	39
2019/C 312/33	predmet T-504/19: Tužba podnesena 12. srpnja 2019. — Crédit Lyonnais protiv ESB-a	41
2019/C 312/34	predmet T-513/19: Tužba podnesena 17. srpnja 2019. — Lux protiv Komisije	42
2019/C 312/35	predmet T-520/19: Tužba podnesena 22. srpnja 2019. — Heitec protiv EUIPO-a — Hetec Datensysteme (HEITEC)	43
2019/C 312/36	predmet T-527/19: Tužba podnesena 26. srpnja 2019. — Sánchez Cano protiv EUIPO-a — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)	44
2019/C 312/37	predmet T-530/19: Tužba podnesena 26. srpnja 2019. — Nord Stream protiv Parlamenta i Vijeća	45
2019/C 312/38	predmet T-532/19: Tužba podnesena 29. srpnja 2019. — EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral protiv EUIPO-a (pantys)	46
2019/C 312/39	predmet T-533/19: Tužba podnesena 29. srpnja 2019. — Artur Florêncio & Filhos, Affsports protiv EUIPO-a — Anadeco Gestion (sflooring)	47
2019/C 312/40	predmet T-535/19: Tužba podnesena 30. srpnja 2019. — H.R. Participations protiv EUIPO-a — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)	48
2019/C 312/41	predmet T-546/19: Tužba podnesena 7. kolovoza 2019. — Isigny — Sainte Mère protiv EUIPO-a (Oblik zlatne posude s određenom vrstom vala)	49

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 312/01)

Posljednja objava

SL C 305, 9.9.2019.

Prethodne objave

SL C 295, 2.9.2019.

SL C 288, 26.8.2019.

SL C 280, 19.8.2019.

SL C 270, 12.8.2019.

SL C 263, 5.8.2019.

SL C 255, 29.7.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italija) — Telecom Italia SpA protiv Regione Sardegna

(predmet C-338/19)

(2019/C 312/02)

*Jezik postupka: talijanski***Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Telecom Italia SpA

Tuženik: Regione Sardegna

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 16. Uredbe (EZ) br. 659/1999/EZ ⁽¹⁾ od 22. ožujka 1999., primjenjive *ratione temporis*, koji određuje da „[n]e dovodeći u pitanje odredbe iz članka 23., u slučaju zloporabe potpore Komisija može pokrenuti formalni istražni postupak u skladu s člankom 4. stavkom 4.[:] [u] tom slučaju članci 6., 7., 9. i 10., članak 11. stavak 1., članci 12., 13., 14. i 15. primjenjuju se mutatis mutandis”, tumačiti na način da Europska komisija mora donijeti prethodnu odluku o povratu i u slučajevima zloporabe potpora (ne dovodeći u pitanje mogućnost te iste Komisije da izravno pokrene postupak pred Sudom Europske unije u skladu s člankom 23. Uredbe br. 659/1999/EZ)?

U slučaju negativnog odgovora na navedeno pitanje, treba li članak 16. Uredbe br. 659/1999/EZ od 22. ožujka 1999. proglašiti nevaljanim zbog kršenja članka 108. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (prije članak 88. stavak 2. UEZ-a)?

2. Treba li stavke 1. i 2. članka 9. Uredbe Komisije (EZ) br. 794/2004 od 21. travnja 2004. (o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999.)⁽²⁾, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 271/2008 od 30. siječnja 2008.⁽³⁾, tumačiti na način da se njima predviđena kamatna stopa za povrat nespojivih i nezakonitih državnih potpora primjenjuje i u slučaju povrata državnih potpora koje su potvrđene uvjetnom odlukom i provedene zlouporabom propisa, zbog toga što je predviđeni uvjet ispunjen?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 794/2004 od 21. travnja 2004. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ (SL 2004., L 140, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 2., str. 9.)

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 271/2008 od 30. siječnja 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 794/2004 o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 2008., L 82, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 82.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Telecom Italia SpA i dr. protiv Roma Capitale i dr.

(predmet C-368/19)

(2019/C 312/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl

Tuženici: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Europske unije nacionalni propis (poput onog iz članka 8. stavka 6. Legge 22 febbraio 2001, n. 36 (Zakon br. 36 od 22. veljače 2001.)) koji treba shvatiti i primijeniti na način da pojedinačnim lokalnim upravama dopušta utvrđivanje kriterija za određivanje lokacija opreme pokretnih mreža, koji se mogu izraziti i u obliku zabrana, kao što je zabrana postavljanja antena u određenim područjima ili na određenoj udaljenosti od zgrada određene vrste?

Žalba koju je 8. svibnja 2019. podnio José-Ramón Herrero Torres protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 8. ožujka 2019. u predmetu T-326/18, Herrero Torres protiv EUIPO-a — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(predmet C-369/19 P)

(2019/C 312/04)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: José-Ramón Herrero Torres (zastupnik: J. Donoso Romero, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo i DZ Licores S.L.U.

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 15. srpnja 2019. odbacio zahtjev za dopuštanje žalbe i odlučio da José-Ramón Herrero Torres snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Benedetti Pietro e Angelo S.S. i dr. protiv Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(predmet C-377/19)

(2019/C 312/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Benedetti Pietro e Angelo S.S., Capparotto Giampaolo e Lorenzino S.S., Gonzo Dino S.S., Soc. Agr. Semplice F.Lli Isolan, Mantovani Giuseppe e Giorgio S.S., Azienda Agricola Padovani Luigi, Az. Agr. La Pila di Mastrotto Piergiorgio e C. S.S., Azienda Agricola Mastrotto Giuseppe

Tuženik: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Prethodno pitanje

U okolnostima poput onih opisanih, protivi li se članku 16. Uredbe (EZ) br. 595/2004 ⁽¹⁾ nacionalna odredba poput one iz članka 9. Uredbe sa zakonskom snagom br. 49/2003 u vezi s člankom 2. stavkom 3. Uredbe sa zakonskom snagom br. 157 od 24. lipnja 2004., kojom se kao kriterij za određivanje prioritetne kategorije kojoj se vraća neosnovano potraživana naknada, predviđa redovno mjesečno plaćanje od strane otkupljivača?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 595/2004 od 30. ožujka 2004. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1788/2003 o uvođenju pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda (SL 2004., L 94, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 8., str. 281.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni protiv BT Italia SpA i dr.

(predmet C-399/19)

(2019/C 312/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Tuženici: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 12. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/20/EZ ⁽¹⁾, nacionalni propis kojim se na teret subjekata ovlaštenih u skladu s tom direktivom stavljaju ukupni administrativni troškovi nacionalnog regulatornog tijela za organizaciju i obavljanje svih zadaća, uključujući one u pogledu regulacije, nadzora, rješavanja sporova i sankcioniranja, koje su nacionalnom regulatornom tijelu dodijeljene okvirom EU-a za elektroničke komunikacije (iz direktiva 2002/19/EZ ⁽²⁾, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ ⁽³⁾ i 2002/22/EZ ⁽⁴⁾), odnosno jesu li aktivnosti navedene u članku 12. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/20/EZ ograničene samo na „*ex ante* regulaciju” koju obavlja nacionalno regulatorno tijelo?
2. Treba li članak 12. stavak 2. Direktive 2002/20/EZ tumačiti na način da godišnji pregled administrativnih troškova nacionalnog regulatornog tijela i naplaćenih naknada (a) može biti objavljen nakon zaključenja financijske godine, u skladu s nacionalnim zakonima o javnim financijama, u kojoj su naplaćene administrativne naknade, odnosno (b) omogućuje nacionalnom regulatornom tijelu da provede „odgovarajuća usklađivanja” i u pogledu financijskih godina koje se izravno ne dotiču?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL 2002., L 108, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.)

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu) (SL 2002., L 108, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 38., str. 69.)

⁽³⁾ Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)

⁽⁴⁾ Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) (SL 2002., L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.)

Žalba koju je 11. lipnja 2019. podnio SA Close, Cegelec protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 9. travnja 2019. u predmetu T-259/15, Close i Cegelec protiv Parlamenta

(predmet C-447/19 P)

(2019/C 312/07)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: SA Close, Cegelec (zastupnici: J.-L. Teheux, J.-M. Rijkers, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Zahtjevi

- Ukinuti pobijanu presudu;
- Slijedom toga, prihvatiti zahtjeve koje su žalitelji postavili u prvom stupnju i, prema tome, poništiti odluku od 19. ožujka 2015. kojom je Parlament odlučio o sklapanju ugovora o javnoj nabavi radova povodom „projekta proširenja i osuvremenjivanja zgrade Konrad Adenauer u Luxembourg” za grupu 73 (stanica električne energije), oznake INLO-D-UPIL-T-14-A04, s privremenim udruženjem ENERGIE-KAD (koje se sastoji od društava MERSCH i SCHMITZ PRODUCTION SARL te ENERGOLUX S.A.) te o neprihvatanju ponude žalitelja;
- Naložiti Parlamentu snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prema mišljenju žalitelja, Opći je sud povrijedio obvezu obrazlaganja u smislu članka 296. UFEU-a, članka 113. stavka 2. Financijske uredbe i članka 161. stavaka 2. i 3. Pravila primjene Financijske uredbe.

Opći je sud također iskrivio doseg drugog tužbenog razloga istaknutog u prvom stupnju, dodijelio netočan doseg pojmu očite pogreške u ocjeni, načelu dobre uprave i pripadajućim obvezama te počinio pogrešku u analizi koja je dovela do iskrivljavanja činjenica i dokaza.

Konačno, žalitelji ističu da pobijana presuda nije dovoljno obrazložena jer ne razmatra određene argumente koje su oni istaknuli.

Žalba koju je 14. lipnja 2019. podnio Amador Rodriguez Prieto protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 4. travnja 2019. u predmetu T-61/18, Rodriguez Prieto protiv Komisije

(predmet C- 457/19 P)

(2019/C 312/08)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Amador Rodriguez Prieto (zastupnici: S. Orlandi, T. Martin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Utvrđiti i presuditi da se:

- presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. u predmetu T-61/18 ukida u dijelu u kojem se njome odbija naknada žaliteljeve neimovinske štete;

- Komisiji nalaže naknada neimovinske štete koju je pretrpio žalitelj isplatom paušalne naknade od 100 000 eura;
- Komisiji nalaže snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe da pobijana presuda sadržava pogrešku koja se tiče prava u pogledu Komisijina protupravnog postupanja prema njemu tijekom kaznenog postupka, osobito što se tiče njegova statusa zviždača u „aferi Eurostat“.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. srpnja 2019. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) — Openbaar Ministerie, ZU, ZV protiv AZ

(predmet C-510/19)

(2019/C 312/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Brussel

Stranke glavnog postupka

Podnositelji zahtjeva: Openbaar Ministerie, ZU, ZV

Optuženik: AZ

Prethodna pitanja

1. 1. Je li pojam „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke ⁽¹⁾ autonoman pojam prava Unije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.1.: na temelju kojih se kriterija može utvrditi je li tijelo države članice izvršena takvo pravosudno tijelo i je li europski uhiđbeni nalog koji je izvršilo posljedično sudska odluka?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.1.: obuhvaća li pojam „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke nizozemski Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo), točnije Officier van Justitie (državni odvjetnik), i je li europski uhiđbeni nalog koji je izvršilo to tijelo posljedično sudska odluka?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.3.: je li dopušteno da se prvotna predaja koje izvršava pravosudno tijelo, točnije Overleveringskamer te Amsterdam (Vijeće za predaju u Amsterdamu, Nizozemska) ispituje u skladu s člankom 15. Okvirne odluke, pri čemu se štite pravo predmetne osobe na saslušanje i pravo na pristup sudovima, dok je za dopunsku predaju u skladu s člankom 27. Okvirne odluke nadležno drugo tijelo, i to državni odvjetnik, pri čemu se ne osigurava pravo predmetne osobe na saslušanje i pristup sudovima, tako da bez ikakvog opravdanog razloga nastaje očita nedosljednost unutar Okvirne odluke?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanja 1.3. i 1.4.: treba li članke 14., 19. i 27. Okvirne odluke tumačiti na način da državno odvjetništvo koje djeluje kao pravosudno tijelo izvršenja, prije svega mora osigurati pravo predmetne osobe na saslušanje i na pristup sudovima prije nego što može izdati pristanak za kazneni progon, izricanje presude ili zadržavanje osobe u odnosu na izvršavanje kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje na temelju europskog uhiđenog naloga i na koje se zahtjev za predaju ne odnosi?
2. Je li državni odvjetnik pri Arrondissementsparketu Amsterdam (Općinsko državno odvjetništvo u Amsterdamu, Nizozemska) koji provodi članak 14. nizozemskog Weta van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Zakon o prenošenju Okvirne odluke Vijeća Europske unije o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (Zakon o predaji)) pravosudno tijelo izvršenja u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke koje je predalo traženu osobu i koje može dati pristanak u smislu članka 27. stavka 3. točke (g) i stavka 4. Okvirne odluke?

(¹) Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)

**Žalba koju su 23. srpnja 2019. podnijeli Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH
protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 23. svibnja 2019. u predmetu T-222/17: Recylex i dr.
protiv Komisije**

(predmet C-563/19 P)

(2019/C 312/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH (zastupnici: M. Wellinger, *avocat*, S. Reinart i K. Bongs, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

— ukine presudu Općeg suda od 23. svibnja 2019. u predmetu T-222/17 u dijelu u kojem je njome potvrđena novčana kazna koja je žaliteljima izrečena osporavanom odlukom (¹) i kojem se žaliteljima nalaže snošenje troškova;

- poništi osporavanu odluku u dijelu u kojem se njome žaliteljima izriče novčana kazna od 26 739 000 eura;
- smanji iznos novčane kazne izrečene žaliteljima na 5 877 732 eura na temelju sva tri žalbena razloga; ili barem na 17 679 141 eura na temelju prvog žalbenog razloga, na 13 305 478 na temelju drugog žalbenog razloga, na 19 099 565 eura na temelju trećeg žalbenog razloga, na 8 228 824 eura na temelju prvog i drugog žalbenog razloga, na 12 627 958 na temelju prvog i trećeg žalbenog razloga, ili na 9 503 913 eura na temelju drugog i trećeg žalbenog razloga; i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka, uključujući i troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelji ističu tri žalbena razloga.

1. Pobijana presuda zahvaćena je pogreškom koja se tiče prava, kao prvo, zato što je njezino obrazloženje nesuvislo i nejasno u pogledu primjenjivog pravnog kriterija za odobrenje djelomičnog oslobođenja, i, kao drugo, zato što su prilikom su prilikom primjene pravnog kriterija pobijanom presudom očito iskrivljeni dokazi i nisu uzeta u obzir pravila o teretu dokazivanja
2. Pobijana presuda zahvaćena je pogreškom koja se tiče prava zato što su u njoj povrijeđena i pogrešno primijenjena pravila o djelomičnom oslobođenju u skladu s trećim stavkom točke 26. Obavijesti o oslobađanju od kazni iz 2006.
3. Pobijana presuda zahvaćena je pogreškom koja se tiče prava jer je u njoj primijenjen III. dio Obavijesti o oslobađanju od kazni iz 2006. time što je utvrđeno da poduzetnik koji drugi dostavi dokaz koji predstavlja značajnu dodanu vrijednost ne može zauzeti mjesto poduzetnika koji je prvi dostavio takav dokaz, ali ne ispunjava uvjete za dodjelu prava na smanjivanje kazne.

(¹) Odluka Komisije C(2017) 900 *final* od 8. veljače 2017. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a (Predmet AT.40018 — Recikliranje automobilskih akumulatora)

Žalba koju je 26. srpnja 2019. podnio European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. svibnja 2019. u predmetu T-604/15: Ertico — ITS Europe protiv Komisije

(predmet C-572/19 P)

(2019/C 312/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) (zastupnici: M. Wellinger i K. T'Syen, *avocats*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 22. svibnja 2019. u predmetu T-604/15;
- poništi osporavanu odluku ⁽¹⁾ i potvrdi žaliteljev status „MSP”-a (mikro, malo ili srednje poduzeće); i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka, uključujući troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Pobijana presuda zahvaćena je pogreškom koja se tiče prava jer je u njoj utvrđeno da se (i) točke 1.2.6 i 1.2.7 Priloga Odluci Komisije 2012/838/EU ⁽²⁾ od 18. prosinca 2012. o usvajanju pravila s ciljem osiguranja dosljedne provjere postojanja i pravnog statusa sudionika, kao i njihovih poslovnih i financijskih sposobnosti, u neizravnim aktivnostima koje dobivaju potporu u obliku bespovratnih sredstava na temelju Sedmog okvirnog programa Europske zajednice za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti i na temelju Sedmog okvirnog programa Europske zajednice za atomsku energiju za aktivnosti u području nuklearnih istraživanja i osposobljavanja i (ii) članak 22. Uredbe Vijeća br. 58/2003 ⁽³⁾ od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice odnose na različita pravna sredstva.
2. Pobijana presuda pogrešno primjenjuje i povređuje MSP Preporuku ⁽⁴⁾, te povređuje temeljna pravna načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja (i stoga je zahvaćena pogreškom koja se tiče prava) time što je u njoj utvrđeno da je zakonski dopušteno žalitelju uskratiti status MSP-a na temelju „cilja i smisla” MSP Preporuke unatoč tome što žalitelj formalno ispunjava uvjete iz MSP Preporuke (što se u pobijanoj presudi ne osporava).
3. Pobijana presuda zahvaćena je očitom pogreškom u ocjeni i materijalno nevaljana u dijelu u kojem je u njoj utvrđeno da žalitelj „nije izložen poteškoćama s kojima se obično suočavaju MSP-ovi” (i da stoga žalitelj nije MSP s obzirom na „cilj i smisao” MSP Preporuke).

⁽¹⁾ Odluka ocjenjivačkog odbora Komisije od 18. kolovoza 2015.

⁽²⁾ SL 2012., L 359., str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 62, str. 267.)

⁽³⁾ SL 2003., L 11, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 83.)

⁽⁴⁾ Preporuka Komisije od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća, te malih i srednjih poduzeća (SL 2003., L 124, str. 36.)

OPĆI SUD

Tužba podnesena 29. srpnja 2019. — MU protiv Parlamenta

(predmet T-40/16)

(2019/C 312/12)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: MU (zastupnik: A. Bruno, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi i proglasi nezakonitost Odluke Europskog parlamenta od 11. prosinca 2015. o odbijanju dodatne naknade za stažiste s invaliditetom iz članka 24. stavka 9. Internog pravilnika o stažiranju i studijskim posjetima Glavnom tajništvu Europskog parlamenta.
- posljedično, utvrdi da MU ima osobno pravo na priznavanje dodatne naknade predviđene člankom 29. stavkom 9. Internog pravilnika o stažiranju u Europskom parlamentu, kao osoba sa 70-postotnim invaliditetom.
- naloži Europskom parlamentu da dodijeli tužitelju dodatnu naknadu predviđenu primjenjivim propisima, koja uključuje kamate i novčanu revalorizaciju od dana podnošenja zahtjeva do dana isplate te naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi, tužitelj ističe:

1. Da priznavanje dodatnih naknada za osobe s invaliditetom, predviđeno člankom 24. stavkom 9. Internog pravilnika o stažiranju i studijskim posjetima Glavnom tajništvu Europskog parlamenta, nije obuhvaćeno marginom prosudbe Parlamenta.
2. Da je postotak invaliditeta potvrdio ili utvrdio službeni liječnik Europskog parlamenta, ovisno o tome temelji li se na nacionalnoj potvrdi ili na detaljnom mišljenju stažistovog liječnika, i upućuje na „europsku ljestvicu za procjenu, u zdravstvene svrhe, oštećenja tjelesnog i mentalnog integriteta”.
3. Da je prosudba Europskog parlamenta, ako postoji u ovom slučaju, bezrazložno proširena. U tom smislu navodi se da predmetni pravilnik razlikuje slučaj u kojem se invaliditet temelji na potvrdi nacionalnih vlasti, kao u ovom slučaju, u kojem ga mora potvrditi liječnik Europskog parlamenta, i različiti slučaj u kojem se ona temelji na nalazu stažistovog liječnika. U posljednjem slučaju, postotak invaliditeta utvrđuje liječnik Europskog parlamenta.

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — ITV protiv Komisije**(predmet T-456/19)**

(2019/C 312/13)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelj: ITV plc (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) iz 2010. kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelja) i da je tužitelj dobio potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Synthomer protiv Komisije

(predmet T-457/19)

(2019/C 312/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Synthomer plc (Harlow, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) iz 2010. kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je „potpuno” izuzeće u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelja) i da je tužitelj dobio potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Essentra i drugi protiv Komisije**(predmet T-470/19)**

(2019/C 312/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Essentra plc (Milton Keynes, Ujedinjena Kraljevina), ESNT Holdings (No.2) Ltd (Milton Keynes) i Essentra Finance Ltd (Milton Keynes) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljaju i općom strukturom poreznog sustava.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je izuzeće „zajedničkog interesa” u okviru odjeljka 371IE Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelje) i da su tužitelji dobili potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Eland Oil & Gas protiv Komisije

(predmet T-471/19)

(2019/C 312/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eland Oil & Gas plc (Aberdeen, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor*, i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je „potpuno” izuzeće u okviru odjeljka 371IB Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je izuzeće „zajedničkog interesa” u okviru odjeljka 371IE Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelja) i da je tužitelj dobio potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Diageo i drugi protiv Komisije**(predmet T-473/19)**

(2019/C 312/17)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Diageo plc (London, Ujedinjena Kraljevina), UDV (S) Ltd (London), Diageo US Investments (London), Diageo UK Turkey Ltd (London) i Diageo Investment Holdings Ltd (London) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.

5. Peti tužbeni razlog, Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelje) i da su tužitelji dobili potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Halma i dr. protiv Komisije

(predmet T-474/19)

(2019/C 312/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Halma plc (Amersham, Ujedinjena Kraljevina), Halma Overseas Funding Ltd (Amersham) i Halma International Ltd (Amersham) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC-a);

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) iz 2010. kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelje) i da su tužitelji dobili potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Bunzl i dr. protiv Komisije**(predmet T-475/19)**

(2019/C 312/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Bunzl plc (London, Ujedinjena Kraljevina), Bunzl American Holdings (No.2) Ltd (London), Bunzl Overseas Holdings (No.2) Ltd (London) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je „potpuno” izuzeće u okviru odjeljka 371IB Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je izuzeće „zajedničkog interesa” u okviru odjeljka 371IE Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelje) i da su tužitelji dobili potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — AstraZeneca i dr. protiv Komisije

(predmet T-476/19)

(2019/C 312/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: AstraZeneca plc (Cambridge, Ujedinjena Kraljevina), AstraZeneca Treasury Ltd (Cambridge) i AstraZeneca Intermediate Holdings Ltd (Cambridge) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelje) i da su tužitelji dobili potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — BT Group i Communications Global Network Services protiv Komisije**(predmet T-482/19)**

(2019/C 312/21)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: BT Group plc (London, Ujedinjena Kraljevina) i Communications Global Network Services Ltd (London) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) iz 2010. kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelje) i da su tužitelji dobili potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Meggitt i Cavehurst protiv Komisije

(predmet T-483/19)

(2019/C 312/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Meggitt plc (Christchurch, Ujedinjena Kraljevina) i Cavehurst Ltd (Christchurch) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je „potpuno” izuzeće u okviru odjeljka 3711B Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 3711D Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke, da postoji grupa korisnika (uključujući tužitelje) i da su tužitelji dobili potporu koja se trebala vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Pearson Loan Finance i drugi protiv Komisije**(predmet T-484/19)**

(2019/C 312/23)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Pearson Loan Finance Unlimited (London, Ujedinjena Kraljevina), Pearson Overseas Holdings Ltd (London), i Pearson International Finance Ltd (London) (zastupnici: A. von Bonin i O. Brouwer, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava, očitim pogreškama u ocjeni i nedostatku odgovarajućeg obrazloženja u odnosu na određivanje referentnog sustava u pobijanoj odluci.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni i nedostatku odgovarajućeg obrazloženja u pobijanoj odluci u odnosu na pogrešno kvalificiranje izuzeća financiranja unutar grupacija kao odstupanja od uobičajenog upravljanja referentnim sustavom.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i očitim pogreškama u ocjeni, u pobijanoj odluci, utvrđivanjem da izuzeće financiranja unutar grupacija uzrokuje diskriminaciju među gospodarskim subjektima.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i očitim pogreškama u ocjeni, u pobijanoj odluci, zaključivanjem da izuzeće financiranja unutar grupacija nije opravdano naravljju ili općom strukturom referentnog sustava.

Tužba podnesena 4. srpnja 2019. — Babcock International Group i drugi protiv Komisije**(predmet T-485/19)**

(2019/C 312/24)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Babcock International Group plc (London, Ujedinjena Kraljevina), Babcock Aviation Services (Holdings) Ltd (London) i Babcock Mission Critical Services Leasing Ltd (London) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor* i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni u svojem odabiru referentnog okvira za analizu sustava oporezivanja. Komisija je trebala referentni okvir tretirati kao sustav oporezivanja na dobit Ujedinjene Kraljevine, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u vrednovanju ili ocjeni usvajanjem manjkavog pristupa za analizu sustava CFC. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno tretirala odredbe poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) kao vrstu odstupanja od opće naplate poreza iz poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a utvrđivanjem, u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke, da je kriterij selektivnosti bio ispunjen u mjeri u kojoj su poduzeća u činjenično i pravno usporedivim položajima bila drukčije tretirana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je 75 % izuzeća u okviru odjeljka 371ID Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. opravdano naravljju i općom strukturom poreznog sustava.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi nametanje poreznog tereta CFC-ovima koji ispunjavaju uvjete za izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9.A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. kao grupi povrijedilo, protivno članku 49. UFEU-a, tužiteljevu slobodu poslovnog nastana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je došlo do očite pogreške u vrednovanju ili ocjeni u odnosu na 75 % izuzeća i pitanje fiksnog omjera.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisijina odluka nije u skladu s općim načelom prava Unije o nediskriminaciji ili jednakosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primjenom po analogiji ili neopravdanim oslanjanjem na odredbe iz Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Spectris i Spectris Group protiv Komisije

(predmet T-486/19)

(2019/C 312/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Spectris plc (Egham, Ujedinjena Kraljevina) i Spectris Group Holdings Ltd (Egham) (zastupnici: C. McDonnell, *barrister*, B. Goren i K. Desai, *solicitors* i M. Peristeraki, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da nije bilo nezakonite državne potpore i (i) poništi članak 1. Odluke Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC), i (ii) odbije zahtjev Ujedinjene Kraljevine da joj tužitelj vrati navodnu nezakonitu državnu potporu koju je primio u tom kontekstu (članci 2. i 3. pobijane odluke);
- podredno tomu, poništi članke 2. i 3. pobijane odluke u dijelu u kojem se njima zahtijeva da tužitelji vrate Ujedinjenoj Kraljevini navodnu državnu potporu;

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u kojem se navodi da je pobijana odluka zahvaćena očitim pogreškama u ocjeni relevantnih činjenica i zakona.
 - Osobito se tvrdi da Komisija pogrešno shvaća način na koji predmetna pravila Ujedinjene Kraljevine o kontroliranim stranim društvima (CFC) funkcioniraju u odnosu na postupanje prema financijskim dobitima kojima se ne trguje. Usto, pobijana je odluka pogrešno smatrala izuzeće financiranja unutar grupacija (GFE) poreznim izuzećem.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogriješila kad je smatrala da su pravila o CFC-u činila mjeru potpore u smislu članka 107. stavka 1. i da su ta pravila kao takva dodjeljivala selektivnu prednost određenim subjektima.
 - Točnije, tvrdi se da je Komisija pogrešno utvrdila referentni sustav za ocjenu učinaka pravila o CFC-u i pogrešno odredila dvije različite situacije kao da su usporedive sa situacijom u kojoj se primjenjuje GFE. Kao posljedica jedne ili obje od tih pogrešaka, Komisija je pogriješila kad je odredila da su ta pravila dodjeljivala selektivnu prednost određenim tržišnim subjektima. Usto, Komisija je pogrešno odredila da su pravila o CFC-u zaseban skup pravila u odnosu na opći sustav poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine pritom zanemarujući ostale značajke sustava poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine koje su namijenjene da funkcioniraju zajedno s pravilima o CFC-u. Stoga Komisijina analiza usporedivosti i selektivnosti sadržava očite pogreške u ocjeni relevantnih činjenica i pogreške koje se tiču prava.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se, čak i pretpostavljajući da su mjere CFC-a u pitanju činile potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, u pobijanoj odluci pogrešno zaključilo da nije bilo opravdanja koje bi se moglo primijeniti za obranu usklađenosti predmetnih mjera s pravilima o državnim potporama Unije. Usto, pobijana je odluka nerazumna i nedosljedna u dijelu u kojem je Komisija pravilno prihvatila da je poglavlje 9. dio 9. A britanskog Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano u slučajevima u kojima je jedini razlog da se primijeni naknada CFC-a test „povezanog kapitala Ujedinjene Kraljevine”, na temelju toga da taj test može biti pretjerano težak za provesti u praksi, ali istovremeno, i bez pružanja odgovarajućeg obrazloženja, Komisija smatra da spomenuto poglavlje 9. nikad nije opravdano u slučajevima u kojima test značajnih funkcija ljudi (SPF) uzrokuje da se primjenjuje naknada CFC-a. Naime, SPF test pretjerano je teško za primijeniti u praksi, pa je Komisija trebala smatrati da je spomenuto poglavlje 9. također opravdano u kontekstu tog testa i stoga je trebala zaključiti da nema državne potpore.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da će, ako pobijana odluka bude potvrđena, njezino izvršenje povratom navodne državne potpore od tužitelja povrijediti temeljna načela prava Unije, uključujući slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga, navodeći da se u slučaju tužitelja predmetni CFC-ovi nalaze u drugim državama članicama.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je nalog za povrat iz pobijane odluke neosnovan i protivan temeljnim načelima prava Unije.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije pružila odgovarajuća obrazloženja za ključne elemente u pobijanoj odluci, kao što je zaključak da se naknada CFC-a iz poglavlja 5. dijela 9. A britanskog Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. mogla primijeniti korištenjem SPF testa bez poteškoća ili neproporcionalnog tereta.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijana odluka također povrjeđuje načelo dobre uprave koje zahtijeva da Komisija osigura transparentnost i predvidivost u svojim upravnim postupcima te donosi svoje odluke u razumnom roku. Nije razumno da Komisiji treba više od četiri godine da donese svoju odluku o pokretanju istrage u ovom slučaju i da donese odluku više od šest godina nakon što je pobijana mjera stupila na snagu.

Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Weston Investment i dr. protiv Komisije**(predmet T-490/19)**

(2019/C 312/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Weston Investment Co. Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina), Precis (1 814) Ltd (London), British American Tobacco Holdings Belgium NV (Bruxelles, Belgija), British American Tobacco International Holdings (UK) Ltd (London) i British American Tobacco (GLP) Ltd (London) (zastupnik: M. Anderson, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC), u mjeri u kojoj se odnosi na tužitelje;
- ako ne poništi odluku u cijelosti, naloži da se pri određivanju iznosa potpore koju treba vratiti, gubici, olakšice ili izuzeća koja su bila dostupna tužitelju u vrijeme kad je zahtijevao izuzeće financiranja unutar grupacija (GFE) ili koja bi bila dostupna tužitelju u to vrijeme da nije zahtijevao GFE, trebaju u svakom slučaju uzeti u obzir čak i ako je pristup tim gubicima, olakšicama ili izuzećima sad zastario prema pravu Ujedinjene Kraljevine;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da tuženik nije utvrdio da izuzeće financiranja unutar grupacija (GFE) predstavlja prednost. Tužitelji tvrde da tuženik nije dokazao da postoji prednost u svakom slučaju u kojem se GFE zahtijevao. Uz to, svaki od tužitelja tvrdi da je izabrao zahtijevati izuzeće GFE-a bez razmatranja bi li njegova obveza mogla biti manja da je proveo analizu na temelju testa značajnih funkcija ljudi u odjeljku 3711B (u daljnjem tekstu: SPF test) poglavlja 5. dijela 9. A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da nije bilo državne intervencije ili intervencije putem državnih sredstava. Tužitelji tvrde da tuženik nije dokazao da je zahtijevanje GFE-a zasigurno dovelo do smanjenja obveze poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da GFE ne pogoduje određenim poduzećima ili proizvodnji određenih dobara. Tužitelji smatraju da je tuženik počinio pogrešku (i) preuskim utvrđivanjem referentnog sustava kao pravila u dijelu 9. A gore spomenutog zakonodavstva, umjesto kao šireg sustava poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine; (ii) neshvaćanjem da poglavlje

9. navedenog dijela 9. A nije odstupanje od poglavlja 5.; i (iii) neprepoznavanjem da čak i da je navedeno poglavlje 9. odstupa nje od tog poglavlja 5., ono je opravdano naravlj u ili općom shemom dijela 9. A predmetnog zakonodavstva.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da GFE ne utječe na trgovinu među državama članicama. Tužitelji tvrde da je tuženik počinio pogrešku pri zaključivanju da GFE može utjecati na odabire multinacionalnih grupacija u odnosu na lokaciju njihovih financijskih funkcija grupacije i njihovog poslovnog nastana unutar Unije.
 5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da GFE ne narušava ili prijeti narušavanju tržišnog natjecanja. Tužitelji tvrde da tuženik nije dokazao da je zahtijevanje GFE-a zasigurno dovelo do smanjenja obveze poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine.
 6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi povrat navodne potpore bio protivan općim načelima prava Unije. Tužitelji tvrde da SPF testu nedostaje pravna sigurnost i da je tuženik povrijedio svoju obvezu da provede potpunu analizu svih relevantnih čimbenika. Tuženik je, nalaganjem povrata potpore, postupio protivno članku 16. stavku 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ koji zabranjuje povrat potpore ako bi povrat bio protivan općem načelu prava Unije.
 7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi selektivna prednost bila otklonjena i ne bi se tražio nikakav povrat da je Ujedinjena Kraljevina naknadno proširila GFE na uzlazno kreditiranje i kreditiranje treće strane. Tužitelji tvrde da tuženik nije prepoznao da bi poduzimanje takve radnje otklonilo bilo kakvu selektivnu prednost (pretpostavljajući na trenutak da takva postoji) i u tom slučaju ne bi bilo nezakonite državne potpore koju treba vratiti u skladu s pravom Unije.
 8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pri određivanju iznosa potpore koji treba vratiti, gubici, olakšice ili izuzeća koja su bila dostupna tužitelju u vrijeme kad je zahtijevao GFE ili koja su trebala biti dostupna u to vrijeme da on nije zahtijevao GFE, trebaju biti uzeta u obzir čak i ako je pristup tim gubicima, olakšicama ili izuzećima sad zastario prema pravu Ujedinjene Kraljevine. Tužitelji tvrde da je to pravilno tumačenje uvodne izjave 203. pobijane odluke, ali u mjeri u kojoj to nije slučaj, pobijana je odluka pogrešna jer bi neuzimanje tih gubitaka, olakšica ili izuzeća u obzir dovelo do preračunavanja iznosa potpore koje bi dovelo do narušavanja u unutarnjem tržištu.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Vodafone Group i dr. protiv Komisije

(predmet T-491/19)

(2019/C 312/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Vodafone Group plc (Newbury, Ujedinjena Kraljevina), Vodafone Consolidated Holdings Ltd (Newbury), Vodafone Finance UK Ltd (Newbury) i Vodafone Jersey Dollar Holdings Ltd (St Helier, Jersey) (zastupnici: J. Gardiner, QC, I. Taylor, M. Lane i J. Holland, solicitors)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi u cijelosti ili djelomično Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. u predmetu SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije navela odgovarajuće obrazloženje i da je počinila pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdila da su pravila o kontroliranim stranim društvima (CFC) relevantni referentni sustav.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogreške koje se tiču činjenica i prava te nije navela odgovarajuće obrazloženje kad je utvrdila da izuzeće financiranja unutar grupacija (GFE) predstavlja odstupanje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni i nije navela odgovarajuće obrazloženje kad je utvrdila da GFE, u mjeri u kojoj se odnosi na značajne funkcije ljudi Ujedinjene Kraljevine, nije opravdan te je stoga selektivan.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i činjenica te nije pružila obrazloženje kad je utvrdila da GFE predstavlja prednost u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdila da su neke osobe koje imaju pravo na GFE ostvarile prednost u usporedbi sa situacijom gdje se GFE ne primjenjuje.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije navela odgovarajuće obrazloženje i da je počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je zaključila da je „naknada CFC-a”, koja se primjenjuje na trgovačka društva Unije koja imaju stvarni poslovni nastan, u skladu s načelima Unije o slobodi poslovnog nastana.

Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — GlaxoSmithKline Finance i Setfirst protiv Komisije

(predmet T-492/19)

(2019/C 312/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: GlaxoSmithKline Finance plc (Brentford, Ujedinjena Kraljevina) i Setfirst Ltd (Brentford) (zastupnici: K. Bacon QC i A. Lyle-Smythe, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi u cijelosti Odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- podredno tomu, poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj se odnosi ili se može odnositi na CFC-ove koji imaju stvarni poslovni nastan i obavljaju stvarne gospodarske djelatnosti u drugoj državi članici;
- podredno tomu, poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj ne pruža dostatne informacije korisniku da izračuna točan iznos potpore koju treba vratiti bez pretjerane poteškoće;
- podredno tomu, dodijeli ono djelomično poništenje koje Opći sud smatra primjerenim; i
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da izuzeće financiranja unutar grupacija (GFE) predstavlja prednost s obzirom na to da je za CFC-ove koji imaju stvarni poslovni nastan u drugoj državi članici učinak iz predmeta *Cadbury Schweppes* ⁽¹⁾ da njihova matična društva nisu trebala podlijetati nikakvoj naknadi CFC-a (čak ni smanjenoj naknadi koja je naplaćena kao posljedica djelomičnog GFE-a).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava, očitu pogrešku u ocjeni te nije navela odgovarajuće obrazloženje utvrdivši da GFE nije bio opravdan na temelju osiguravanja usklađenosti sa slobodom poslovnog nastana.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni zaključivši da GFE nije bio opravdano odstupanje na temelju potrebe da se izbjegne složena i neproporcionalno opterećujuća raspodjela dobiti značajnim funkcijama ljudi na temelju OECD-ovog pristupa raspodjele dobiti stalnim poslovnim nastanima.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava ne pruživši odgovarajuće informacije u odnosu na parametre povrata.

⁽¹⁾ Presuda od 12. rujna 2006. u predmetu *Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas/Commissioner of Inland Revenue* (C-196/04, EU:C:2006:544)

Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — International Personal Finance Investments protiv Komisije**(predmet T-493/19)**

(2019/C 312/29)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: International Personal Finance Investments Ltd (Leeds, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: M. Anderson, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti odluku Komisije C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je Ujedinjena Kraljevina provela u odnosu na izuzeće financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava CFC-a, u mjeri u kojoj se odnosi na tužitelja;
- ako pobijana odluka nije poništena u cijelosti, (a) poništi tu odluku u dijelu u kojem se primjenjuje na zajednički interes izuzeća iz poglavlja 9. dijela 9. A Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. i (b) naloži da se u određivanju iznosa potpore koji treba vratiti, gubici, olakšice i izuzeća koja su bila dostupna tužitelju u vrijeme kad je zahtijevao izuzeće financiranja unutar grupacija (GFE) ili koja su mogla biti dostupna tužitelju u to vrijeme da on nije zahtijevao GFE, trebaju u svakom slučaju uzeti u obzir čak i ako je pristup tip gubicima, olakšicama ili izuzećima sad zastario prema pravu Ujedinjene Kraljevine;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da tuženik nije utvrdio da izuzeće financiranja unutar grupacija (GFE) predstavlja prednost u svakom od slučajeva u kojima se GFE zahtijevao. Usto, tuženik tvrdi da je odabrao zahtijevati GFE, razmatrajući u početku izuzeće od 75 %, bez razmatranja bi li njegova obveza mogla biti manja da je proveo analizu na temelju testa značajnih dužnosti zaposlenika (SPF) u odjeljku 371IB poglavlja 5. dijela 9. A Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da nije bilo državne intervencije ili intervencije putem državnih sredstava. Tužitelj tvrdi da tuženik nije dokazao da je zahtijevanje GFE-a zasigurno dovelo do smanjenja obveze poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da GFE ne pogoduje određenim poduzećima ili proizvodnji određenih dobara. Tužitelj tvrdi da je tuženik počinio pogrešku (i) preuskim utvrđivanjem referentnog sustava kao pravila u dijelu 9.A gore spomenutog zakonodavstva, umjesto kao šireg sustava poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine; (ii) neshvaćanjem da poglavlje 9. dijela 9. A Zakona o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010. nije odstupanje od poglavlja 5.; i (iii) neprepoznavanjem da čak i da je navedeno poglavlje 9. odstupanje od tog poglavlja 5., ono je opravdano naravljju ili općom shemom dijela 9. A zakonodavstva u pitanju.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da GFE ne utječe na trgovinu među državama članicama. Tužitelj tvrdi da je tuženik počinio pogrešku zaključivši da GFE može utjecati na odabire multinacionalnih grupacija u odnosu na lokaciju njihovih financijskih funkcija grupacije i njihovog sjedišta unutar Unije, osobito s obzirom na nedostatak jednakih uvjeta i CFC pravila u 15 drugih država članica prije 2016.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da GFE ne narušava ili prijeti narušavanju tržišnog natjecanja. Tužitelj tvrdi da tuženik nije dokazao da je zahtijevanje GFE-a zasigurno dovelo do smanjenja obveze poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine i da GFE ne narušava tržišno natjecanje uzimajući u obzir argumente koji su navedeni u četvrtom tužbenom razlogu.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi povrat navodne potpore bio protivan općim načelima prava Unije. Tužitelj tvrdi da SPF testu nedostaje pravna sigurnost, da je Ujedinjena Kraljevina imala marginu prosudbe da riješi tu nesigurnost i da je tuženik povrijedio svoju dužnost da provede potpunu analizu svih relevantnih čimbenika. Tuženik je, nalaganjem povrata potpore, postupio protivno članku 16. stavku 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ koji zabranjuje povrat potpore ako bi povrat bio protivan općem načelu prava Unije.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da bi selektivna prednost bila otklonjena i ne bi se tražio nikakav povrat da je Ujedinjena Kraljevina naknadno proširila GFE na uzlazno kreditiranje i kreditiranje treće strane. Tužitelj tvrdi da tuženik nije prepoznao da bi poduzimanje takve radnje otklonilo bilo kakvu selektivnu prednost (pretpostavljajući na trenutak da ona postoji) i u tom slučaju ne bi bilo nezakonite državne potpore koju treba vratiti u skladu s pravom Unije.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pri određivanju iznosa potpore koji treba vratiti, gubici, olakšice ili izuzeća koja su bila dostupna tužitelju u vrijeme kad je zahtijevao GFE ili koja su trebala biti dostupna u to vrijeme da tužitelj nije zahtijevao GFE, trebaju biti uzeta u obzir čak i ako je pristup tim gubicima, olakšicama ili izuzećima sad zastario prema pravu Ujedinjene Kraljevine. Tužitelj tvrdi da je to pravilno tumačenje uvodne izjave 203. pobijane odluke, ali u mjeri u kojoj to nije slučaj, pobijana je odluka pogrešna jer bi neuzimanje tih gubitaka, olakšica ili izuzeća u obzir dovelo do preračunavanja iznosa potpore koje bi dovelo do narušavanja u unutarnjem tržištu.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da tuženik nije dokazao svoju argumentaciju u odnosu na izuzeće podudarnih kamata (MIE) i nije proveo potpunu analizu svih relevantnih čimbenika. Tužitelj tvrdi da tuženik nije razlikovao tri odvojena izuzeća iz navedenog poglavlja 9. koja djeluju nezavisno i nije razumio da MIE nije zamjena za SPF test te da postojanje MIE-a (koji je neodvojivo povezan s pravilima koja ograničavaju odbijanje kamatnih troškova) u navedenom poglavlju 9. prikazuje da je tuženik počinio pogrešku usko odredivši referentni sustav kao pravila iz dijela 9. A, umjesto kao širi sustav poreza na dobit Ujedinjene Kraljevine.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 9. srpnja 2019. — Banco Cooperativo Español protiv SRB-a**(predmet T-498/19)**

(2019/C 312/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: D. Sarmiento Ramírez-Escudero i J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavno, poništi pobijanu odluku,
- podredno,
 - a. utvrdi da su članci 12. i 14. Delegirane uredbe 2015/63 neprimjenjivi na način naveden u ovoj tužbi, i
 - b. poništi pobijanu odluku; i
- u svakom slučaju, naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnesena je protiv odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora od 16. travnja 2019. (SRB/ES/SRF/2019/10), koja se odnosi na izračun *ex ante* doprinosa Jedinstvenom sanacijskom odboru za razdoblje doprinosa 2019.

U potporu svojoj tužbi tužitelj navodi dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 12. i 14. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 (¹)

- S tim u vezi tužitelj navodi da članke 12. i 14. Delegirane uredbe treba tumačiti na način da treba priznati Institucionalni sustav zaštite stvoren 2018. za potrebe izračuna *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za razdoblje doprinosa 2019.

2. Drugi tužbeni razlog, koji je podređan, temelji se na prigovoru nezakonitosti u skladu s člankom 277. UFEU-a, i njime se od Općeg suda zahtijeva da utvrdi da su članci 12. i 14. Delegirane uredbe neprimjenjivi zbog povrede članka 103. stavaka 2. i 7. Direktive 2014/59/EU ⁽²⁾

— S tim u vezi tužitelj navodi da, ako članke 12. i 14. Delegirane uredbe treba tumačiti na način da treba priznati Institucionalni sustav zaštite stvoren 2018. za potrebe izračuna *ex ante* doprinosa Jedinostvenom fondu za sanaciju za razdoblje doprinosa 2019., onda navedeni članci Delegirane uredbe povređuju članak 103. stavke 2. i 7. Direktive 2014/59/EU time što zanemaruju uvjete za delegaciju ovlasti Komisiji koji se sastoje od toga da (i) se doprinosi odboru trebaju prilagoditi profilu rizičnosti institucije poreznog obveznika i da (ii) doprinosi odboru trebaju uzeti u obzir sudjelovanje u Institucionalnom sustavu zaštite.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2016., L 233, str. 1.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190.)

Tužba podnesena 12. srpnja 2019. — Corneli protiv ESB-a

(predmet T-501/19)

(2019/C 312/31)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužiteljica: Francesca Corneli (Velletri, Italija) (zastupnik: F. Ferraro, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Upravnog odbora ESB-a br. L/LDG/19/182 od 29. svibnja 2019., kojom je odbijen pristup Odluci ESB-a o stavljanju Banca Carige S.p.A., sa sjedištem u Genovi — Italija pod izvanrednu upravu i relevantnom spisu, s nalogom tuženiku da iznese i podnese spomenutu odluku i sve akte koji su joj prethodili, pripremljene akte, akte koji su povezani s njom ili su uslijedili nakon nje;

— naloži tuženiku snošenje naknada i troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba ima za cilj poništenje Odluke Upravnog odbora ESB-a br. L/LDG/19/182 od 29. svibnja 2019., kojom je odbijen pristup Odluci ESB-a o stavljanju Banca Carige S.p.A., sa sjedištem u Genovi — Italija pod izvanrednu upravu i relevantnom spisu, s nalogom tuženiku da iznese i podnese u postupku spomenutu odluku i sve akte koji su joj prethodili, pripremljene akte, akte koji su povezani s njom ili su uslijedili nakon nje.

U potporu tužbi, tužiteljica navodi pet tužbenih razloga.

1. Prvi razlog, koji se temelji na povredi članka 4. Odluke ESB-a 2004/3 i na pogrešnoj primjeni iznimke vezane za povjerljivost informacija, koja je kao takva zaštićena pravom Unije.
 - Tužiteljica u tom smislu ističe nezakonitost pobijane odluke, koja nije sadržavala konkretne dokaze, koji ukazuju na povjerljive dijelove spornog dokumenta, njihovu ulogu i njihov cilj unutar ESB-a te na rizike koje bi predstavljalo njihovo objavljivanje. Kad je riječ o ravnoteži različitih interesa, smatra se da konkretni interes štetišta za zaštitu njihovih udjela, kao i učinkovitosti i transparentnosti upravljanja poduzećem mogu samo prevladati nad općom i neobrazloženom potrebom zaštite postupaka nadzora.
2. Drugi razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju povjerljivog karaktera traženog dokumenta.
 - Tužiteljica u tom smislu ističe da ESB ne daje nikakvo obrazloženje o „povjerljivoj” prirodi pobijane odluke, ograničivši se na očitu tvrdnju da zaštita vlastitih postupaka nadzora opravdava odbijanje pristupa.
3. Treći razlog, koji se temelji na povredi članaka 7. stavka 1. i 8. stavka 1. Odluke ESB-a 2004/3 i na nedostatku u obrazloženju.
 - Tužiteljica ističe ozbiljnu povredu članaka 7. stavka 1. i 8. stavka 1. Odluke 2004/3 i nedostatak u obrazloženju, jer nisu ispunjene pretpostavke za navođenje opće presumpcije povjerljivosti i ESB u svakom slučaju nije izvršio konkretnu procjenu dokumenata za koje se tražio pristup.
4. Četvrti razlog, koji se temelji na povredi temeljnog prava na djelotvornu sudsku zaštitu (članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) i članci 7. stavak 3., 8. stavak 2. Odluke ESB-a 2004/3.
 - Tužiteljica ističe da ESB ne može u potpunosti onemogućiti ostvarenje interesa stranaka adresata odluke, uključujući same dioničare banke, koji imaju pravo na djelotvornu zaštitu, u smislu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, protiv „lošeg” izvršavanja javnih ovlasti. ESB je povrijedio i članke 7. stavak 3., 8. stavak 2. Odluke ESB-a 2004/3 jer se više puta pozvao na izuzetno visoko radno opterećenje, bez pružanja ikakvog dokaza o tome, s ciljem produljenja za dodatnih 20 dana predviđenog roka za odgovor na tužiteljičin zahtjev za pristup.

Tužba podnesena 12. srpnja 2019. — Corneli protiv ESB-a

(predmet T-502/19)

(2019/C 312/32)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužiteljica: Francesca Corneli (Velletri, Italija) (zastupnici: M. Condinanzi, L. Boggio i F. Ferraro, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- nakon utvrđenja nezakonitosti, proglasi pobijanu odluku ništetnom;
- naloži snošenje troškova tuženiku; i
- naloži, na temelju mjera upravljanja postupkom, podnošenje pobijanog akta i odluke o produljenju koja je uslijedila u njihovim cjelovitim verzijama.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnesena je protiv Odluke Upravnog vijeća Europske središnje banke od 1. siječnja 2019., ECB-SSM-2019-ITCAR-11, donesene na temelju nacрта odluke Nadzornog odbora u skladu s člankom 26. stavkom 8. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013, ⁽¹⁾ u skladu sa člancima 69.m, 70. i 98. Zakonodavne uredbe br. 385. od 1. rujna 1993. („TUB“), kojima se prenosi članak 29. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 9. stavkom 2. Uredbe (EU) 1024/2013, o raspuštanju upravljačkih i nadzornih tijela Banca Carige S.p.A., sa sjedištem u Genovi i njihovoj zamjeni trima izvanrednim povjerenicima i nadzornim odborom koji se sastoji od tri člana.

U potporu tužbi, tužiteljica navodi pet tužbenih razloga.

1. Prvi razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, članka 28. i 29. Direktive 2014/59/EU ⁽²⁾ i članka 69.m i sljedećih TUB-a.
 - tužiteljica u tom smislu ističe da je mjere rane intervencije potrebno provesti postupno, što se u ovom slučaju nije poštovalo. Mjera kojom se najviše zadire je, stoga, nezakonita i ništetna.
2. Drugi razlog, koji se temelji na nedostatku obrazloženja u odnosu na zahtjeve proporcionalnosti i postupnosti koje nameće opći sustav mjera rane intervencije.
3. Treći razlog, koji se temelji na povredi članka 29. zadnje rečenice Direktive 2014/597/EU i načela urednog djelovanja javne uprave.
 - tužiteljica u tom smislu ističe da imenovanje članova prethodnog upravnog odbora kao privremenih upravitelja povređuje obvezu izbjegavanja sukoba interesa.
4. Četvrti razlog, koji se temelji na povredi članka 70. TUB-a, o zlouporabi ovlasti, kao i nedostatku obrazloženja.
 - tužiteljica u tom smislu ističe da uspostava izvanredne uprave zbog ozbiljnih povreda ili nepravilnosti čini mjeru kontradiktornom i nedosljednom.
5. Peti razlog, koji se temelji na povredi pravila o pravu dioničara sadržanih u Direktivi (EU) 2017/1132 ⁽³⁾ i talijanskom građanskom zakoniku, kojima se ujedno provode temeljna načela utvrđena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i talijanskim Ustavom, u području zaštite vlasništva, štednje i privatne gospodarske inicijative, kao i samoodređenja građanina u osobnim izborima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. O dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015, L 216, str. 9.)

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društava (SL 2017., L 169, str. 46.)

Tužba podnesena 12. srpnja 2019. — Crédit Lyonnais protiv ESB-a**(predmet T-504/19)**

(2019/C 312/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Crédit Lyonnais (Lyon, Francuska) (zastupnici: A. Champsaur i A. Delors, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, na temelju članaka 256. i 263. UFEU-a, odluku Europske središnje banke ECB-SSM-2019-FRCAG-39 od 3. svibnja 2019. u dijelu u kojem se njome tužitelju odbija dopuštenje da iz izračuna omjera financijske poluge isključi 34 % izloženosti prema CDC-u;
- ESB-u naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud povrijedio članak 266. UFEU-a i načelo pravomoćnosti. Tužitelj ističe da je Europska središnja banka, temeljeći svoju odluku na razlozima koje je Opći sud već ispitao i odbacio u presudi od 13. srpnja 2018., Crédit agricole/ESB (T-758/16, EU:T:2018:472) i nastavivši isticati teoretski rizik neplaćanja francuske države i rizik prodaje imovine po znatno nižoj cijeni, a da pritom nije dokazala vjerojatnost tih navoda, ona povrijedila članak 266. UFEU-a i načelo pravomoćnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji, s jedne strane, na povredi članka 429. stavka 14. i članka 400. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3.) i, s druge strane, na prekoračenju ovlasti koje je počinio ESB. Tužitelj smatra da je ESB, temeljeći svoju odluku na postojanju koncentracijskog rizika prema Caisse des dépôts et consignations (u daljnjem tekstu: CDC), da bi odbio u potpunosti isključiti izloženosti omjera financijske poluge društva Crédit Lyonnais (u daljnjem tekstu: LCL) prema CDC-u, on LCL-u nametnuo bonitetni zahtjev na temelju koncentracije izloženosti prema središnjim državama čije nametanje članak 400. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 ne dopušta i da se koristi ovlastima dodijeljenima člankom 429. stavkom 14. iste uredbe u svrhe koje nisu predviđene tim člankom.
3. Treći tužbeni zahtjev, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni koju je ESB počinio nastavljajući ne uzimati u obzir posebne značajke regulirane štednje, kršeći time obvezu da s dužnom pažnjom i nepristrano ispita sve relevantne elemente dotičnog slučaja i da na temelju toga donese pripadajuće zaključke. Tužitelj smatra da je time ESB također počinio očitu pogrešku u ocjeni bonitetnih rizika koji se odnose na reguliranu štednju.

Tužba podnesena 17. srpnja 2019. — Lux protiv Komisije**(predmet T-513/19)**

(2019/C 312/34)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužiteljica:* Catherine Lux (Strasbourg, Francuska) (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku koju je PMO.4 donio 21. rujna 2018. o tome da prijenos tužiteljčina ugovora iz EFSA-e u EASA-u smatra novim ugovorom o radu i da ne primijeni prijelazne mjere utvrđene u člancima 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije, jer je Komisija pogrešno tumačila pojam stupanja u službu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 10. i 12. Općih provedbenih odredaba, jer su te odredbe donesene kako bi se potaknula pokretljivost između agencija, čime se ujedno potvrđuje mogućnost europske karijere u okviru agencija.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti i zabrani retroaktivnosti. Tužiteljica u tom pogledu ističe da se njezina odluka da nastavi izvršavati dužnost u okviru EASA-e 2017. temeljila na potvrđivanju EASA-ine službe ljudskih resursa da joj taj kontinuitet također jamči kontinuitet uvjeta koji se odnose na mirovinska prava koja je stekla u okviru EFSA-e.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela kontinuiteta karijere i zaposlenja privremenog osoblja. Tužiteljica tvrdi da Komisija ne može otkloniti primjenu članka 10. i 12. Općih provedbenih odredaba jer je upravo ona uvela načelo zajedničke i stalne analize zaposlenja člana privremenog osoblja u okviru agencija.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja. Tužiteljica u tom pogledu tvrdi da nijedan razlog ne omogućuje da se opravda razlika u postupanju, u području mirovinskih prava u okviru Unije, između dužnosnika i člana privremenog osoblja.

Tužba podnesena 22. srpnja 2019. — Heitec protiv EUIPO-a — Hetec Datensysteme (HEITEC)**(predmet T-520/19)**

(2019/C 312/35)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Heitec AG (Erlangen, Njemačka) (zastupnik: G. Wagner, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Hetec Datensysteme GmbH (Germering, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „HEITEC” — žig Europske unije br. 774 331*Postupak pred EUIPO-om:* postupak proglašavanja žiga ništavim*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. travnja 2019. u predmetu R 1171/2018–2**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 95. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s pravilom 40. stavkom 5. Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 u vezi s pravilom 22. stavcima 3. i 4. Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95.

Tužba podnesena 26. srpnja 2019. — Sánchez Cano protiv EUIPO-a — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)

(predmet T-527/19)

(2019/C 312/36)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Sánchez Cano, SA (Molina del Segura, Španjolska) (zastupnici: C. Giner Mas i M. González Aleixandre, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije EL TORO BALLS Fini — prijava za registraciju br. 15 648 595

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. ožujka 2019. u predmetu R 2690/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— u cijelosti poništi pobijanu odluku.

— naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka, uključujući i onih nastalih u postupku pred žalbenim vijećem; ili, u slučaju da druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem se umiješa u svojstvu intervenijenta, naloži tuženiku i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem solidarno snošenje troškova ovog postupka, uključujući i onih nastalih u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 26. srpnja 2019. — Nord Stream protiv Parlamenta i Vijeća**(predmet T-530/19)**

(2019/C 312/37)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Nord Stream AG (Zug, Švicarska) (zastupnici: M. Raible, C. von Köckritz i J. von Andreae, odvjetnici)

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Direktivu (EU) 2019/692 Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o izmjeni Direktive 2009/73/EZ o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina, u dijelu u kojem članak 1. stavak 9. te direktive umeće u Direktivu 2009/73 članak 49.a stavak 3. prvu rečenicu kojom se propisuje da se „[o]dluke na temelju stavaka 1. i 2. donose [...] do 24. svibnja 2020.”;
- naloži Europskom parlamentu i/ili Vijeću Europske unije snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je rok za donošenje mogućih odluka o odstupanju u skladu s novo umetnutim člankom 49.a Direktive 2009/73 prekratak i stoga povređuje opće pravno načelo proporcionalnosti iz članka 5. stavka 4. UEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Direktiva o izmjeni mora djelomično poništiti zbog povrede članka 296. UFEU-a s obzirom na to da joj nedostaje obrazloženje za uvođenje prekratkog roka u osporavanoj odredbi.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tome da osporavana odredba povređuje načelo legitimnih očekivanja s obzirom na to da nepravedno ograničava mogućnost odobrenja odstupanja u skladu s novo umetnutim člankom 49.a Direktive 2009/73. Mogućnost odobrenja takvog odstupanja zakonska je obveza kako bi se zaštitila legitimna očekivanja operatora odobalnih plinovoda u trećim zemljama koji su bili dovršeni i u funkciji kada je direktiva o izmjeni stupila na snagu.

Tužba podnesena 29. srpnja 2019. — EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral protiv EUIPO-a (pantys)

(predmet T-532/19)

(2019/C 312/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral LTDA (Sorocaba, Brazil) (zastupnici: B. Bittner i U. Heinrich, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije pantys — prijava za registraciju br. 17 869 310

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. svibnja 2019. u predmetu R 314/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi osporavanu odluku u dijelu u kojem se njome odbija žalba u pogledu sljedećih roba i usluga:

razred 5.: higijenski tamponi, higijenski ulošci, higijenske gaćice, ulošci za inkontinenciju;

razred 35.: online maloprodajne usluge ženskih higijenskih proizvoda

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

— povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

— povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

— široka upotreba u Europskoj uniji.

Tužba podnesena 29. srpnja 2019. — Artur Florêncio & Filhos, Affsports protiv EUIPO-a — Anadeco Gestion (sflooring)

(predmet T-533/19)

(2019/C 312/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Artur Florêncio & Filhos, Affsports Lda (Sintra, Portugal) (zastupnik: D. Martins Pereira Soares, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Anadeco Gestion, SA (Cartagena, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žig Europske unije sflooring u crnoj, bijeloj i sivoj boji — prijava za registraciju br. 11 943 586

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. svibnja 2019. u predmetu R 1870/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti prihvati ovu žalbu
- potpuno opozove pobijanu odluku;
- izmijeni pobijanu odluku na temelju razloga iz ove žalbe i registrira žig Europske unije br. 11 943 588 sflooring;
- naloži EUIPO-u snošenje žaliteljevih troškova, uključujući troškove nastale u predmetu koji se vodio pred EUIPO-om;
- naloži drugoj stranci snošenje žaliteljevih troškova u postupku pred EUIPO-om

Tužbeni razlozi

- nedostatni dokazi o stvarnoj uporabi ranijeg žiga T-FLOORING
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 30. srpnja 2019. — H.R. Participations protiv EUIPO-a — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(predmet T-535/19)

(2019/C 312/40)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: H.R. Participations SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: P. Wilhelm i J. Rossi, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Hottinger Investment Management Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije JCE HOTTINGUER — žig Europske unije br. 10 09 3 391

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. svibnja 2019. u predmetu R 2078/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje svih tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Bitne postupovne povrede, jer je zahtjev za proglašenje žiga ništavim pred Odjelom za poništaje sadržavao nepravilnosti.
- Povreda članka 60. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, u vezi s člankom 8. stavkom 4. iste uredbe.

Tužba podnesena 7. kolovoza 2019. — Isigny — Sainte Mère protiv EUIPO-a (Oblik zlatne posude s određenom vrstom vala)

(predmet T-546/19)

(2019/C 312/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Isigny — Sainte Mère (Isigny-sur-Mer, Francuska) (zastupnik: D. Mallo Saint-Jalmes, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju trodimenzionalnog žiga Europske unije (oblik zlatne posude s određenom vrstom vala) — prijava za registraciju br. 17 871 521

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. svibnja 2019. u predmetu R 1 513/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva poništenje pobijane odluke.

Tužbeni razlog

Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR